

Underbilag

Indenrigsministerens kommentarer

Frederiksberg kommune anfører bl. a.:

- 1) at hovedstadsudligningen er noget for sig, fordi den hænger sammen med, at kommuneinddelingsloven efter princippet én by – én kommune ikke kunne gennemføres her. Derfor er formlen en blanding af indtægtsudligning og udgifts-udligning på niveauer 40 – 50 pct. for henholdsvis kommuner og amtskommuner. Disse synspunkter invalideres gennem forhøjelse af indtægtsudligningen,
- 2) at det er forkert at gå videre med kriteriet vejlængde, der i sig selv ikke er et objektivi kriterium,
- 3) at vækstkommuneudligningens fallit bør erstattes af en styrkelse af den del af ud- ligningen, der tager hensyn til både be- folkningmæssig fremgang og tilbage- gang,
- 4) at forholdene i København og Frederiks- berg er ensartede, således at disse kom- muner skulle have samme behandling i udligningsproblematikken.

Hertil bemærkes,

ad 1) at baggrunden for ændring af hoved- stadsudligningen bl. a. er, at den befolk- ningsmæssige, erhvervs mæssige og admini- strative udvikling gør en større udligning rimelig. Udgiftsbehov lader sig ikke kvantifice- re på samme måde som beskatningsgrundlag, hvorfor udligningen af beskatningsgrundlag foreslås strammet mere end udligningen af udgiftsbehov, idet der under hensyn til sam- menhængen med de øvrige forslag i lovkom- pletset er lagt vægt på en samlet økonomisk balance for alle kommuner og amtskommu- ner,

ad 2) at man har fundet, at kriteriet vej- længde i tilstrækkeligt omfang er objektivt, idet det er rimeligt konstaterbart og entydigt, ligesom (amts)kommunerne i hvert fald på kortere sigt ikke har mulighed for at påvirke det, samt at der en årsagssammenhæng mel- lem vejlængde og vejudgifter; jfr. betæk- ning 855, 1978, side 209,

ad 3) at der fortsat er behov for en vækst- kommunal udligning, men at der med forsla- get vil ske en tilpasning af ordningen med henblik på en mere nuanceret hensyntagen – ud over vækst – til kommunernes egne særlige udgiftsbehov og økonomiske forhold i det hele taget. Den vægt, der tillægges kriteriet andel af summen af de numeriske nettofor- skydninger i indbyggertallet (fremgang og tilbagegang) i den nærmest foregående 5- årsperiode, er uændret 0,10, hvilket i forhold til de hidtidige øvrige kriterier indebærer en stramning,

ad 4) at den relativt begrænsede gevinst for Frederiksberg kommune sammenlignet med Københavns kommune som følge af det foreliggende lovkompleks navnlig skyldes ændringen af hovedstadsbegrebet, hvor det spiller ind, at Frederiksberg kommunes ind- komstgrundlag er højere end Københavns kommunes. På den anden side kan det næv- nes, at mens Københavns kommune taber ved særfor sorgens udlægning svarende til 0,47 pct. af beskatningsgrundlaget, får Frede- riksberg kommune en gevinst.

For så vidt angår en sammenligning af på hvilke områder Frederiksberg kommunes opgaver afviger fra Københavns kommunes opgaver henvises til den supplerende besva- relse af spørgsmål 31 fra kommunaludvalget.